

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 03 - 25

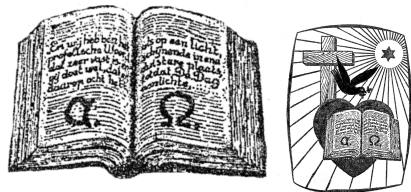
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Vorige keer zijn wij geëindigd bij: dat ik langzaam mag veranderen. Dat doet de Heer naar Zijn beeld en daar komt Hij mee klaar! Is dat niet heerlijk! Ja, wij zullen worden, gelijk Hij is, wonderbaar!

Wij hebben reeds eerder gezien, dat van het geweldige plan van God (dat tot dan toe nog een geheimenis van God was) aan de apostel Paulus een heerlijke openbaring werd gegeven. Hem werd geopenbaard, dat God reeds van voor de grondlegging der wereld besloten had om alles onder één hoofd, dat is de Heer Jezus, samen te vatten, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is, opdat alles eerst vol van de Heer Jezus zou worden, maar uiteindelijk God alles in allen zal zijn.

Wij hebben in **Hebr.1** ook gezien dat God het offer van Zijn Zoon centraal stelt en vandaar uit rekent. De hele wonderbare schepping die God tot heerlijkheid gaat brengen, bouwt Hij op Zijn Zoon en Diens offer, want de Zoon is het fundament en ook de hoeksteen. En hoeksteen betekent in dit verband, de steen die precies de lijnen en de vlakken aangeeft van het geweldige Godsgebouw.

Daarom zien wij dat God de tijden van voor het kruis van de Heer Jezus, dat wil zeggen vóór Zijn offerdood liggend, **“de voortijden”** noemt en de tijd die na het offer ligt, in **“de laatste dagen”**.

Wij gaan nu eerst een gedeelte uit **Handelingen 15** lezen en daaruit zien, dat God volgens een bepaalde ordening werkt. In dit hoofdstuk wordt de eerste apostel vergadering (ook wel apostelconvent genoemd) in Jeruzalem beschreven.

Wij lezen van af **Hand. 15:12-18**. **“En de gehele vergadering werd stil en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen wat al tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had. En nadat dezen uitgesproken waren, nam Jakobus het woord en zeide: Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten, opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn”.**

Is het u opgevallen (en zo niet, leest u deze verzen dan nog eens aandachtig) dat er een Goddelijke ordening is in die wonderbare herschepping, die nieuwe schepping, die God op Zijn Zoon tot stand brengt? Dat begint met **vers 13: “Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon** (dat is dus Petrus) **heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht is geweest, een volk voor Zijn naam uit de heidenen te vergaderen”.**

Dat is hetgeen eerst moet gebeuren na het offer van Zijn Zoon Jezus Christus. Dan gaat God niet alleen mensen uit de heidenen roepen, maar ook sommigen uit Israël. Er staat: **“hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor Zijn Naam uit de heidenen te vergaderen”.** Dat wil dus zeggen: niet alle heidenen, maar er tussenuit. En dat is nu die Gemeente, welke het lichaam is van de Heer Jezus.

Wij hebben de vorige maal, sprekende over die eerste voortijd, dat is de tijd van de hof van Eden, reeds gezien hoe God in Adam (als type van de Heer Jezus) heeft voorgesteld wat in en door de Heer Jezus vervuld zou worden, want Hij is de laatste Adam. U weet, God liet een diepe slaap (in het Hebreeuws een slaap des doods) over Adam komen, daarna opende Hij zijn zijde, nam één van zijn ribben (been en vlees) en bouwde die tot een vrouw en Hij bracht haar Zelf tot Adam.

“Toen zeide (ja zong) **Adam: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees. Deze zal manniken heten, omdat zij uit de man genomen is”.** Let wel! Adam raakt wat kwijt (hij is niet meer compleet) en uit die componenten (lichaamsdelen) van Adam bouwt God de vrouw. Menselijk gesproken, zouden wij kunnen zeggen: zij zijn eigenlijk beiden ten dele of half, maar... zij zullen één vlees zijn, elkaar aanvullen, tezamen één lichaam zijn, compleet.

Welnu, dit beeld /deze typering in de voortijd werd wonderbaar vervuld in de Heer Jezus, toen over Hem **“de laatste Adam”** die diepe slaap des doods moest komen op het kruis van Golgotha. Toen werd Zijn zijde geopend (doorstoken) en uit Zijn vlees en bloed bouwt God zelf Hem nu de Gemeente, welke is zijn vrouw.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Ik hoop daar later nog dieper op in te gaan, maar wil u hiermee reeds laten zien, hoe precies en nauwkeurig God Zijn Woord in alles vervuld.

In de voortijden was dat hele plan van God reeds neergeschreven, maar het werd pas openbaar voor ons, toen de Heer Jezus, als de Zoon, Die het offer moest brengen, de wil van de Vader volbracht. Wij zien nu, hoe God op Zijn Zoon en Diens offer een volk voor Zijn Naam vergadert, dat wil zeggen bijéén brengt en tezamen voegt tot een levend organisme, een lichaam, een Gemeente en daarom heet die Gemeente niet Hervormd, Gereformeerd, Evangelisch of Rooms-Katholiek, wat de mensen ervan gemaakt hebben, maar naar haar Hoofd - Christelijk en heten haar leden **“Christenen”**.

Zij zijn genoemd naar de Naam van Hem uit Wie zij voortgekomen zijn. Zoals de vrouw van Adam - wiens naam betekent man of mens - de naam Manninne kreeg, zo krijgt de Gemeente van de Heer Jezus (Christus) de Naam van **“Christenen”**, want zij zijn uit Christus voortgekomen, uit Zijn dood en opstanding, uit Zijn offer. En dat is nu dat volk voor Zijn naam uit de heidenen: de Gemeente.

Het Griekse woord voor Gemeente is: **“ekklesia”**, en dit woord **“ekklesia”** betekent in Bijbelse zin letterlijk: Die God er tussen uit roept / er tussen uit vergadert. Dat moet eerst vervuld worden, **vers 16, “daarna zal ik wederkeren”**.

Wij weten, dat de Heer Jezus bij Zijn eerste komst allereerst gekomen is om dat geweldige werk Gods te volbrengen, namelijk het offer van Zichzelf, dat de zonde der wereld wegneemt en een volkomen verzoening met God de Vader aanbrengt. Aangaande Zijn wederkomst (dan is de Gemeente reeds bij Hem) lezen wij echter: **“Daarna zal ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen”**.

Als Hij straks terugkomt, komt Hij samen met Zijn Gemeente, die dan inmiddels tot Hem vergaderd is. Mag ik u er met betrekking tot deze toe-vergadering van de Gemeente tot de Heer Jezus, er nog eens aan herinneren, dat God de vrouw (Eva, een type van de Gemeente) Zelf bouwde en tot Adam bracht! God bracht Adam niet tot de vrouw, maar Hij bracht de vrouw tot Adam.

Wat nu de Gemeente betreft: de Heer Jezus komt niet naar de Gemeente, dus niet voor ons hier op aarde, maar wij worden als Zijn Gemeente van de aarde weggenomen en gaan de Heer tegemoet in de lucht. Daarover heeft de Heer immers Zelf gesproken in **Joh. 14:2-3. “en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. En waar Ik heenga, daarheen weet gij de weg”**.

Ja, voor altijd, want de Gemeente is Hem gegeven; zij is Zijn lichaam en ook Zijn vrouw. Daar gaan wij later nog nader op in, maar nu wil ik dit slechts summier in dit overzicht opnemen.

Wij hebben gelezen: **“daarna zal ik wederkeren** (dat is dus met Zijn Gemeente) **en de vervallen hut van David weder opbouwen”!** Wat is dat, die vervallen hut van David? Dat is het Koninkrijk van David, de man naar Gods hart, die door God zelf tot het koningschap geroepen was. Deze David was naar het vlees, de Heer Jezus “voorvader”, want Deze is naar het vlees, als mens, voortgekomen uit David; Hij is David’s Zoon en Hij heeft recht op de Troon.

Maar eerst moet Hij Zijn Gemeente bij Zich hebben. Pas dan komt Hij, vergezelt door Zijn Gemeente, om het Koninkrijk van David weer te herstellen en de Troon van David te Jeruzalem op te richten.

In die tijd, als dat gaat gebeuren, zal het dan levende Joodse volk weer geheel terugkeren naar het land der vaders. Er staat: **“de vervallen hut van David”**, want die is ontzettend vervallen geweest, eeuwen en eeuwen lang. **“Wat daarvan ingestort is, zal ik weder opbouwen”**. Let u op dit steeds herhaalde woordje **“IK”**. God zegt het en doet het; geen mens! **“Ik (God) zal het weder opbouwen”**.

U weet hoe het volk Israël als natie totaal ingestort was. Zij zijn meer dan 1900 jaar uit hun land geweest, verstrooit onder de volkeren. Als een gericht is er in Jeruzalem een macht der heidenen, tot op van vandaag, want al hebben zij thans geheel Jeruzalem in bezit, de heilige plaats is nog altijd in handen van de heidenen.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Daar komt eens een eind aan, maar niet eerder dan wanneer de Gemeente bij de Heer Jezus is. **Hand. 15:16.** **“Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten”.**

Let u ook op dat herhaalde woord **“weder”** in deze profetie aangaande de weder herstelling / de weder oprichting van het volk Israël als natie en als priesterlijk Koninkrijk. Waar is deze hernieuwde taakstelling voor het volk Israël voor nodig?

Wel, u moet thuis ook zelf de Bijbel maar goed gaan lezen, want ik kan nu onmogelijk, alle details gaan vertellen; u moet zelf ook leren eten. De reden waarom en waartoe God Israël als een apart volk tussen de andere volkeren uitverkoren heeft, vindt u al in **Ex. 5** en **6**.

God riep dat volk, om het tot Zijn volk te maken en het tot een priesterlijk Koninkrijk te doen worden, dat wil zeggen een Koninkrijk dat op de navel of te wel, in het midden der aarde woont. Want het Joodse land ligt naar Gods maatstaven precies in het midden van de aarde, op de navel, in het hart, in het centrum van de aarde, want daar komen alle werelddelen tezamen.

God heeft hen daar dat land gegeven en ook in Jeruzalem die Tempel, die Eredienst, opdat die Tempel straks een Tempel voor alle volkeren zal zijn.

Want wat is Gods bedoeling? Alle Joods mannen vanaf 20 jaar tot aan een zekere leeftijd, moeten priester- en zendingdienst gaan verrichten. Zij zijn immers een priesterlijk Koninkrijk? Daartoe zijn zij door God geroepen en die roeping zullen zij eens moeten gaan vervullen.

Tot op de huidige dag hebben zij deze roeping echter niet vervuld, want zij waren en zijn nog altijd halsstarrig en weerspanning en daarom kwam er zoveel leed over hen. Maar dat alles houdt God niet van Zijn plan af. Hoe halsstarrig zij zijn, hoe heerlijker de majesteit van God wordt; hoe meer weerspanning de mens is, hoe heerlijker God die weerspanninge mens klein maakt, totdat die weerspanninge mens voor God knielt en Hem de eer gaat geven.

Weet u, het is niet moeilijk; God neemt het minste, om juist daaruit het heerlijkste te maken; pas dan is het een eer van Hem en geen eer van mensen. Wanneer een meubelmaker mooie meubels wil maken, zoekt hij de mooiste stukken hout op, maar God verkiest juist het slechtste hout, vol knoesten en barsten, waar zelfs de worm inzit en daar gaat God iets moois van maken. Kijk, daarvoor is Hij God (gaan wij het begrijpen) en daarom zijn wij kinderen van God.

Ik heb al eens gezegd, dat wij van een varkenshart geen poezenhart kunnen maken. Dat varken rolt zich heel graag in de modder. (zijn wij ook niet zo?) Je kunt hem wel schoon wassen, maar als hij de kans krijgt rolt hij weer in de modder. Maar God heeft daartoe het vermogen Hij kan “die wil” totaal veranderen, Hij neemt het minste en die geeft Hij in de Heer Jezus een nieuw hart en door Diens offer een nieuwe natuur. Zijn Goddelijke natuur, opdat wij tot eer van Zijn Naam gaan leven. Is dat niet wonderbaar?

Zo is onze God en waartoe bewerkt Hij dat herstel van Israël? Israël heeft zijn roeping nog niet aanvaard; het moet nog altijd dat priesterlijk Koninkrijk worden, opdat alle volkeren der wereld tot aan het einde der aarde, de waarachtige God gaan leren kennen; maar ook wie Hij is en hoe rijk en heerlijk de verlossing is in de Heer Jezus

Dat staat hier ook in **Hand. 15:16-18.** **“Daarna zal Ik wederkeren** (zegt de Heer Jezus, met Zijn Gemeente. Ik herhaal het nog eens) **en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten** (waartoe?), **opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn”.**

Nu roept God enkelen uit de heidenen; enkelen worden daaruit geroepen, maar straks, in het Koninkrijk, zullen wij ons wel verbazen! U hebt toch wel eens gelezen dat als Israël hersteld is (u leest dat in één van de

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

profeten) **dat dan tien heidenen de slip van een Joodse man zullen vastgrijpen en zeggen: *wij gaan met u naar Jeruzalem, want de Heer is daar. Wij gaan daar de Heer zoeken en Hem aanbidden***“. Dat gaat komen. Niet voor ons, dat begrijpt u nu wel. Wij hebben een hemels Jeruzalem; wij zijn bestemd om het Lichaam van Christus te zijn. (een organisme) Wonderbare heerlijkheid!

Daar gaan wij het nu verder met elkaar over hebben. Daarbij moet ik u er nog eens aan herinneren, dat aan het kruis op Golgotha, het offer van Gods Zoon centraal staat; vanaf dat ogenblik rekent God. Voordat de Heer Jezus dat offer had gebracht, kon de nieuwe schepping niet zichtbaar worden. Dat kon niet, omdat deze eerst in de Heer Jezus herschapen is.

Wij moeten in de Heer Jezus herboren worden; wij moeten door de Heer Jezus dood en opstanding een nieuw hart krijgen en door het geloof in Hem, de Goddelijke natuur. Hij komt in ons wonen met Zijn Heilige Geest en dat alles kon voor die tijd niet. De Heilige Geest kon wel op mensen rusten, op de profeten, maar Hij kon niet in hen wonen, zij bleven daarom die zwakke, zondige menselijke natuur uit Adam houden.

Maar thans, na dat offer, is het wonder gekomen, dat wij in de Heer Jezus wedergeboren worden, want wie in de Heer Jezus is, is een nieuwe schepping zegt Paulus. Het oude is voorbij gegaan; het is alles nieuw geworden en dit alles is uit God. Daar is niets van ons zelf bij. Dat kunnen wij ook niet; dat kan God alleen.

Ik wil u nog laten zien (want wij zijn nog lang niet klaar met dat kruis), dat het kruis niet alleen centraal staat in de tijd. God noemt de tijden voor het kruis **“de voortijden”** en de tijden die daarna komen (totdat de Heer Jezus wederkomt en uiteindelijk God alles in allen zal zijn) **“de laatste dagen”**.

Ik wil u er daarbij op wijzen, dat er vijf voortijden zijn voor het kruis; voor het offer van de Heer Jezus. Vijf voortijden die verschillende openbaringen geven over de wijze waarop God iets van dat geweldige en wonderbare plan, dat thans in de Heer Jezus, de Christus der Schriften tot werkelijkheid komt.

Ik zal u zo die vijf voortijden noemen, maar voeg er direct aan toe, dat als wij die voortijden oppervlakkig bezien, wij geneigd zijn te zeggen: *“Nou, het is allemaal een mislukking, want het komt er op neer, dat de mens keer op keer, ja zelfs te allen tijden faalt”!*

Wanneer wij dat alles alleen met ons menselijke verstand lezen en beoordelen, zouden wij zeggen: *“Ja, waarlijk Heer, heeft U daarmee eigenlijk geen vergissing gemaakt? Want de mens faalt altijd”!* Maar, neen, want God wist dat. Dat wist Hij van tevoren, dat die mens zou falen. Maar, zult u zeggen, waarom liet God dit falen van de mens dan zo lang voortduren?

Wel, om hen te doen inzien en erkennen, dat zij uit zichzelf niets tot stand kunnen brengen en dat zij God nooit gehoorzamen kunnen. Daarvoor heeft de mens namelijk de Zoon van God, de Heer Jezus voor nodig, Die ons gehoorzaam gaat maken, want Hij is gehoorzaam gebleven tot aan de dood, ja, tot aan de dood van het kruis.

Zo moet u dat zien en in elke voortijd zien wij iets, van dat geweldige plan dat God in de Heer Jezus gaat vervullen. Maar wij zien in elke voortijd ook het falen van de mens en daarom eindigt elke voortijd met een Goddelijk oordeel en gericht over die mens.

Ik ga u die vijf voortijden nog eens noemen.

De eerste voortijd is die van de Hof van Eden, toen God de aarde tot een woonplaats voor de mens had herschapen. Het is wonderbaar hoe God deze aarde voor de mens tot een woonplaats heeft gemaakt. Wij weten thans uit wetenschappelijk onderzoek, dat er op de andere planeten geen menselijk leven mogelijk is. Daar heersen namelijk dermate extreme atmosferische omstandigheden, dat wij daar geen ogenblik zouden kunnen leven.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

God heeft onze planeet de aarde op wonderbare wijze zo gemaakt (ook in zijn kringloop om de zon en met al het water, de zeeën, de lucht, zuurstof, warmte, licht, noem maar op en het voedsel dat groeit) dat de mens, die zwakke mens, daarop kan wonen.

De eerste voortijd is het tijdperk, waarin God dat eerste mensenpaar schiep en Zijn eerste handelen met het mensenpaar bestond daaruit, dat Hij hen in de Hof van Eden plaatste en hen toestond, dat zij vrijelijk van alle boomte in de Hof mochten eten. De heerlijkste vruchten, die wij vandaag niet eens meer kennen.

Opgravingen hebben namelijk uitgewezen, dat wij nu nog maar enkele soorten van de toenmalige bomen kennen; bijv. van de vijgenboom, want vroeger moeten er wel vijftig verschillende soorten van de heerlijkste vijgenbomen zijn geweest, met de wonderbaarlijkste vruchten en dan heb ik het nog maar over een vruchtensoort.

Wij zien: God stelt hen in die Hof, maar met het gebod. Dat gebod, want de mens moet weten, aan God, Zijn Schepper, gehoorzaamheid verschuldigd te zijn. **“En de Here God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven”.**

God wist, dat het ook inderdaad zou gebeuren. Natuurlijk! Wij zien dan ook in **Genesis 3** hoe die voortijd afloopt, doordat de verleider, de verzoeker (daar komen wij later op terug, want deze verzoeker, de satan is door de Heer Jezus overwonnen) de mens ten val brengt, want satan weet: Als God Zijn doel met die mens bereikt en dat priesterlijk koninkrijk er straks is onder de Heer Jezus, dan betekent dat, dat het voor hem, de duivel en zijn engelen, dat zij vernietigd worden en voorgoed verdwijnen.

Daarom zal hij als tegenstander alles doen om Gods plan te verhinderen. Maar, Hij die in de hemel woont licht, want satan kan Gods plan niet verhinderen, maar moet (ongewild en onbedoeld) juist meewerken aan het vervullen daarvan. Dat klinkt misschien vreemd, maar toch is het zo!

Wij zullen later steeds meer zien, hoe de duivel ongewild mee moet helpen om ons klaar te maken voor de heerlijkheid, die God met ons voor heeft. Ik zeg het altijd zo: Voor de ongelovige mens is de duivel de verscheurende wolf, de beer; voor de gelovige mens wordt de duivel de herdershond en als het schaapje niet goed naar de herder luistert, wordt de hond op hem afgestuurd en wordt het schaapje naar de kudde terug gejaagd; is het niet zo. Als je wel eens afdwaalt, dan wordt je aangejaagd.

Voor Gods kinderen is hij (onder Diens toelating) niet meer, dan een herdershond, die je weer tot de Heer Jezus teruggrijft, want daar moeten wij zijn, zodat wij altijd heel dicht bij en in Hem blijven.

Nu zien wij, dat deze eerste voortijd met een gericht wordt afgesloten, want God moet hen uit de Hof van Eden zetten en Hij laat dan die Hof door Cherubs bewaken, opdat de mens niet de weg terug zal gaan naar de boom des Levens. Want dan zou hij immers eeuwig in zijn zonden moeten leven, zodat er geen redding meer mogelijk zou zijn. God zorgt evenwel voor alles en snijdt de mogelijkheid tot terugkeer definitief af. Daarmee eindigt dan tevens die eerste voortijd.

Tot zover, volgende week gaan wij hiermee verder. De Heer Zegene u. Amen!